

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**   **DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/121/WE**
                              z dnia 14 stycznia 2009 r.
                              w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Przekształcenie)
                                    (Tekst mający znaczenie dla EOG)
                                    (Dz.U. L 19 z 23.1.2009, str. 29)

zmieniona przez:

			Dziennik Urzędowy		
			nr	strona	data
► M1	Dyrektywa Komisji 2009/121/WE z dnia 14 września 2009 r.		L 242	13	15.9.2009

**DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
2008/121/WE**

z dnia 14 stycznia 2009 r.

w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych (Przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie nazewnictwa wyrobów włókienniczych ⁽³⁾ była wielokrotnie i w sposób zasadniczy zmieniana ⁽⁴⁾. Z uwagi na kolejne zmiany, należy przekształcić jej przepisy dla zachowania jasności.
- (2) Jeśli przepisy państw członkowskich dotyczące nazewnictwa, składu i etykietowania wyrobów włókienniczych różniłyby się między sobą w poszczególnych państwach członkowskich, stwarzałyby to przeszkodę dla funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (3) Przeszkody te można usunąć, jeśli wprowadzanie do obrotu wyrobów włókienniczych zostanie poddane jednolitym zasadom na poziomie Wspólnoty. Konieczne jest zatem zharmonizowanie nazewnictwa włókien tekstylnych oraz szczegółowych danych umieszczanych w etykietach, oznakowaniach oraz w dokumentach towarzyszących wyrobom włókienniczym w różnych stadiach ich produkcji, przetwarzania i dystrybucji.
- (4) Należy również ustanowić przepisy w odniesieniu do niektórych wyrobów, które nie są wykonane wyłącznie z wyrobów włókienniczych, ale których zawartość włókiennicza stanowi istotną część wyrobu lub na którą szczególną uwagę zwracają producenci, przetwórcy lub handlowiec.
- (5) Dopuszczalny zakres tolerancji w stosunku do „pozostałych włókien”, już ustanowiony dla samych wyrobów, powinien również stosować się do wyrobów składających się z mieszanek.
- (6) Aby osiągnąć cel, który jest podstawą przepisów krajowych w tej dziedzinie, oznakowywanie powinno być obowiązkowe.
- (7) W przypadku gdy określenie składu wyrobu jest technicznie trudne w chwili produkcji, wszelkie włókna znane w tym czasie można wymienić w etykiecie, pod warunkiem że stanowią pewien procent wyrobu gotowego.
- (8) W celu uniknięcia rozbieżności w stosowaniu przepisów we Wspólnocie wskazane jest dokładne określenie metod etykietowania niektórych wyrobów włókienniczych składających się z dwóch lub więcej części składowych, jak również części składowych wyrobów włókienniczych, których nie trzeba brać pod uwagę w celach etykietowania i przeprowadzania analizy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 162 z 25.6.2008, s. 40.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 17 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2008 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 38.

⁽⁴⁾ Zob. załącznik VI część A.

▼B

- (9) Wyroby włókiennicze podlegające jedynie wymogom w zakresie zbiorczego etykietowania, a także wyroby włókiennicze sprzedawane na metry lub w kuponach, powinny być oferowane do sprzedaży w taki sposób, aby konsument mógł w pełni zapoznać się z informacjami umieszczonymi na ogólnym opakowaniu lub na zwoju. Państwa członkowskie powinny zdecydować o przyjęciu środków w tym celu.
- (10) Używanie określeń lub nazw cieszących się szczególnym prestiżem wśród użytkowników i konsumentów powinno podlegać pewnym warunkom.
- (11) Niezbędne jest określenie metod pobierania próbek i przeprowadzania analiz materiałów włókienniczych, aby wykluczyć jakąkolwiek możliwość zgłaszania zastrzeżeń wobec zastosowanych metod. Tymczasowe utrzymanie obecnie obowiązujących krajowych metod nie stanowi jednak przeszkody dla stosowania jednolitych zasad.
- (12) Załącznik V, określający uzgodnione udziały, które mają być stosowane w odniesieniu do bezwodnej masy każdego włókna przy określaniu w drodze analizy składu włókien w wyrobach włókienniczych, przewiduje w pozycjach 1, 2 i 3 dwa różne uzgodnione udziały służące do obliczania składu włókien zgrzeblonych lub czesanych zawierających wełnę i/lub sierść zwierzęcą. Laboratoria nie zawsze mogą odróżnić, czy wyrób jest zgrzeblony czy czesany, i w związku z tym wyniki kontroli zgodności wyrobów włókienniczych przeprowadzanych we Wspólnocie mogą być ze sobą sprzeczne. W przypadku zaistnienia wątpliwości należy pozwolić laboratoriom na stosowanie jednolitych uzgodnionych udziałów.
- (13) Nie jest wskazane zharmonizowanie wszystkich przepisów mających zastosowanie do takich wyrobów w oddzielnej dyrektywie w sprawie wyrobów włókienniczych.
- (14) Załączniki III i IV, ze względu na wyjątkowy charakter określonych w nich pozycji, powinny objąć również inne wyroby zwolnione z obowiązku etykietowania, w szczególności wyroby jednorazowego użytku lub wyroby, dla których wymaga się jedynie etykietowania zbiorczego.
- (15) Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.
- (16) W szczególności należy upoważnić Komisję do dostosowania załączników I i V do postępu technicznego oraz do przyjęcia nowych metod przeprowadzania analizy ilościowej mieszanek dwuskładnikowych i trójskładnikowych. Ponieważ środki te mają zasięg ogólny i mają na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, muszą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (17) Nowe elementy wprowadzone do niniejszej dyrektywy dotyczą wyłącznie procedury komitetowej. Nie wymagają one zatem transpozycji przez państwa członkowskie.
- (18) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich w odniesieniu do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VI część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

▼B*Artykuł 1*

1. Wyroby włókiennicze mogą być wprowadzane do obrotu we Wspólnocie przed lub podczas przemysłowego przetworzenia, lub na jakimkolwiek etapie dystrybucji, jedynie w przypadku gdy takie wyroby są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.
2. Przepisów niniejszej dyrektywy nie stosuje się do wyrobów włókienniczych, które:
  - a) są przeznaczone na wywóz do państw trzecich;
  - b) są wprowadzane do państw członkowskich, pod kontrolą celną, do celów tranzytu;
  - c) są przywożone z państw trzecich w celu uszlachetnienia czynnego;
  - d) są powierzane do obróbki pracownikom nakładczym lub niezależnym przedsiębiorstwom wykonującym pracę na zlecenie, bez odpłatnego przenoszenia ich własności.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:
  - a) „wyroby włókiennicze” oznaczają wszelkie wyroby w stanie surowym, półobrobionym, obrobionym, półwytworzonym, wytworzonym, półwykończonym lub wykończonym, które składają się wyłącznie z włókien tekstylnych, niezależnie od zastosowanego procesu ich mieszania lub łączenia;
  - b) „włókno tekstylne” oznacza:
    - (i) element charakteryzujący się elastycznością, delikatnością i wysokim wskaźnikiem długości w stosunku do maksymalnego wymiaru poprzecznego, które umożliwiają jego zastosowanie w wyrobach włókienniczych;
    - (ii) elastyczne taśmy lub rurki o widocznej szerokości nieprzekraczającej 5 mm, w tym taśmy wycięte z szerszych taśm lub błon wytworzonych z substancji służących do produkcji włókien wymienionych w załączniku I w pozycjach 19–47 i odpowiednie do zastosowania we włókiennictwie; widoczna szerokość jest szerokością zwiniętej, spłaszczonej, ściśniętej lub skręconej taśmy lub rurki lub, w przypadku gdy szerokość nie jest jednolita, jej średnią szerokością.
2. Traktowane są jako wyroby włókiennicze i podlegają przepisom niniejszej dyrektywy:
  - a) wyroby składające się w co najmniej 80 % ich masy z włókien tekstylnych;
  - b) pokrycia mebli, parasoli i osłon przeciwsłonecznych, których tekstylne części składowe stanowią co najmniej 80 % ich masy; podobnie, tekstylne części składowe wielowarstwowych pokryć podłogowych, materacy i sprzętu kempingowego, jak również ocieplające podszewki obuwia, rękawic, rękawiczek, pod warunkiem że takie części lub podszewki stanowią co najmniej 80 % masy całego wyrobu;
  - c) materiały włókiennicze wchodzące w skład innych wyrobów i stanowiące ich integralną część, w przypadku gdy ich skład jest określony.

Artykuł 3

1. Nazwy i opisy włókien, o których mowa w art. 2, wymienione są w załączniku I.

▼ B

2. Użycie nazw wymienionych w tabeli w załączniku I zastrzeżone jest dla włókien, których charakter jest określony w tej samej pozycji tabeli.
3. Żadnej z tych nazw nie można używać w odniesieniu do jakichkolwiek innych włókien, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, w jakimkolwiek języku.
4. Wyrazu „jedwab” nie można używać do określenia formy lub szczególnego wyglądu ciągłej przędzy we włóknach tekstylnych.

Artykuł 4

1. Żaden wyrób włókienniczy nie może być określany jako „100 %”, „czysty” lub „całkowity”, chyba że składa się on w całości z takiego samego włókna; żadne podobne wyrażenie nie może zostać użyte.
2. Wyrób włókienniczy może zawierać inne włókna do 2 % swojej masy, jeżeli taka ilość uzasadniona jest względami natury technicznej i włókna te nie są dodawane rutynowo. Dla wyrobów włókienniczych poddanych procesowi zgrzeblania ten zakres tolerancji może zostać zwiększony do 5 %.

Artykuł 5

1. Wyrób wełniany może być określany przez jedną z nazw, o których mowa w załączniku II, pod warunkiem że składa się wyłącznie z włókna, które wcześniej nie wchodziło w skład wyrobu gotowego i nie zostało poddane zabiegom przędzenia i/lub filcowania, innym niż zabiegi niezbędne do wytworzenia wyrobu, ani nie zostało uszkodzone w wyniku obróbki lub używania.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1, nazwy, o których mowa w załączniku II, mogą być używane w celu opisanie wełny zawartej w mieszance włókien, jeżeli:
  - a) cała wełna zawarta w mieszance spełnia wymogi określone w ust. 1;
  - b) ilość tej wełny w całkowitej masie mieszanki wynosi nie mniej niż 25 %;
  - c) w przypadku mieszanki gręplowanej wełna wymieszana jest tylko z jednym włóknem innego rodzaju.

W przypadku, o którym mowa w niniejszym ustępie, musi być podany pełny skład procentowy mieszanki.

3. Zakres tolerancji uzasadniony ze względów natury technicznej związanych z procesem produkcyjnym jest ograniczony do 0,3 % zanieczyszczeń włóknistych w przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 1 i 2, w tym wyrobów wełnianych, które zostały poddane procesowi zgrzeblania.

Artykuł 6

1. Wyrób włókienniczy składający się dwóch lub większej liczby włókien, z których jedno stanowi co najmniej 85 % całkowitej masy tego wyrobu, określany jest w jeden z następujących sposobów:
  - a) poprzez nazwę tego włókna i jego zawartość procentową w całkowitej masie;
  - b) poprzez nazwę tego włókna ze wskazaniem „co najmniej 85 %”; lub
  - c) poprzez podanie pełnego składu procentowego wyrobu.
2. Wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby włókien, z których żadne nie stanowi 85 % całkowitej masy tego wyrobu, określany jest poprzez nazwę i zawartość procentową co najmniej dwóch głównych włókien, a następnie poprzez nazwy pozos-

▼B

tałych włókien, które wchodzi w skład wyrobu, w porządku malejącym według masy, ze wskazaniem lub bez wskazania ich zawartości procentowej w masie. Jednakże:

- a) włókna, z których każde oddzielnie stanowi mniej niż 10 % całkowitej masy wyrobu, mogą zostać wspólnie określone wyrażeniem „inne włókna”, a następnie poprzez ich całkowitą zawartością procentową w masie;
- b) jeżeli wskazana została nazwa włókna, którego zawartość w wyrobie jest mniejsza niż 10 %, podany zostaje pełny skład procentowy wyrobu.

3. Wyroby zawierające osnowę z czystej bawełny i wątek z czystego lnu, w których zawartość procentowa lnu nie przekracza 40 % całkowitej masy niezagruntowanej tkaniny, mogą nosić nazwę „mieszanka bawełna len”, po której należy obowiązkowo umieścić określenie składu „osnowa – czysta bawełna, wątek – czysty len”.

4. W przypadku jakichkolwiek wyrobów, których skład w momencie produkcji jest trudny do określenia, można używać określeń „włókna mieszane” lub „nieokreślony skład surowcowy”.

5. W przypadku wyrobów włókienniczych przeznaczonych dla konsumenta końcowego, w składzie procentowym, określonym w ust. 1–4:

- a) dopuszcza się ilość obcych włókien do 2 % całkowitej masy wyrobu włókienniczego, pod warunkiem że uzasadnione jest to względami natury technicznej i włókna te nie są dodawane rutynowo; dla wyrobów włókienniczych uzyskanych metodą zgrzeblania ten zakres tolerancji może wynosić 5 % i pozostaje bez uszczerbku dla zakresu tolerancji, o którym mowa w art. 5 ust. 3;
- b) między zawartością procentową wymienionych na etykiecie włókien i zawartością procentową określoną w wyniku przeprowadzonej analizy dopuszcza się 3-procentową tolerancję produkcyjną; taki zakres tolerancji stosuje się również do włókien, które, zgodnie z ust. 2, wymienione zostały w porządku malejącym według masy, bez podania zawartości procentowej. Taki zakres tolerancji stosuje się również dla celów art. 5 ust. 2 lit. b).

W trakcie przeprowadzania analizy zakresy tolerancji oblicza się oddzielnie. Całkowita masa, jaka powinna być wzięta pod uwagę przy obliczaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. b), odpowiada masie włókien w wyrobie gotowym, po odjęciu masy wszelkich obcych włókien przy zastosowaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. a).

Dodawanie zakresów tolerancji, o których mowa w lit. a) i b), dopuszcza się jedynie w przypadku, gdy obce włókna znalezione w wyniku analizy, przy zastosowaniu zakresu tolerancji, o którym mowa w lit. a), okażą się włóknami o takiej samej charakterystyce chemicznej jak jedno lub większa liczba włókien wymienionych na etykiecie.

W przypadku wyrobów szczególnych, których technologia produkcji wymaga większego zakresu tolerancji od wartości podanych lit. a) i b), większy zakres tolerancji może zostać dopuszczony przy kontroli zgodności wyrobów zgodnie z art. 13 ust. 1 jedynie w wyjątkowych przypadkach i po dostarczeniu przez producenta odpowiedniego uzasadnienia. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 7

Bez uszczerbku dla tolerancji określonych w art. 4 ust. 2, art. 5 ust. 3 i art. 6 ust. 5, widoczne i dające się oddzielić włókna, przeznaczone wyłącznie do celów dekoracyjnych i których zawartość nie przekracza 7 % masy wyrobu gotowego, nie muszą być wymieniane w składzie wyrobu gotowego przewidzianego w art. 4 i 6. Takie same zasady

▼B

stosuje się w odniesieniu do włókien, takich jak włókna metalowe, włączonych w celu uzyskania efektu antystatycznego i których zawartość nie przekracza 2 % masy wyrobu gotowego. W przypadku wyrobów, o których mowa w art. 6 ust. 3, takie zawartości procentowe należy obliczać nie w stosunku do masy materiału, ale oddzielnie w stosunku do masy wątki i masy osnowy.

Artykuł 8

1. Wyroby włókiennicze w rozumieniu niniejszej dyrektywy są etykietowane lub oznakowane w każdym przypadku, gdy wprowadzane są do obrotu w celach produkcyjnych lub handlowych. Etykietowanie lub oznakowanie może zostać zastąpione lub uzupełnione towarzyszącymi wyrobom dokumentami handlowymi, jeżeli wyroby te nie są oferowane do sprzedaży konsumentowi końcowemu lub jeżeli są dostarczane w ramach realizacji zamówienia złożonego przez państwo lub inną osobę prawną prawa publicznego lub, w państwach członkowskich, które nie znają tego pojęcia, przez podmiot równorzędny.

2. Nazwy, opisy i dane szczegółowe dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II, są wyraźnie podane w dokumentach handlowych. Obowiązek ten wyklucza w szczególności używanie skrótów w umowach sprzedaży, rachunkach i na fakturach. Dopuszcza się jednakże możliwość zastosowania kodu kreskowego, pod warunkiem że znaczenie kodu jest wyjaśnione w tym samym dokumencie.

3. Nazwy, opisy i szczegółowe dane dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II, podane są wyraźnym, czytelnym i jednolitym drukiem, w przypadku gdy wyroby włókiennicze są oferowane do sprzedaży lub sprzedawane konsumentom, w szczególności w katalogach, prospektach, na opakowaniach, w etykietach i oznakowaniu.

Szczegółowe dane oraz informacje inne niż te, które przewiduje niniejsza dyrektywa, są oddzielone. Przepisu tego nie stosuje się do znaków towarowych lub do nazwy przedsiębiorstwa, które mogą być podane bezpośrednio przed lub po szczegółowych danych przewidzianych w niniejszej dyrektywie.

Jednakże jeżeli przy oferowaniu do sprzedaży lub przy samej sprzedaży konsumentom, o których mowa w akapicie pierwszym, na wyrobie włókienniczym podany jest znak towarowy lub nazwa przedsiębiorstwa, które zawierają, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, jedną z nazw wymienionych w załączniku I lub nazwę, którą można z taką nazwą pomylić, bezpośrednio obok tego znaku towarowego lub nazwy przedsiębiorstwa muszą zostać podane wyraźnym, czytelnym i jednolitym drukiem nazwy, opisy i szczegółowe dane dotyczące zawartości włókien tekstylnych, o których mowa w art. 3–6 oraz w załącznikach I i II.

4. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby – w przypadku gdy wyroby włókiennicze są oferowane do sprzedaży lub sprzedawane konsumentom końcowym na ich terytorium – etykiety lub oznakowanie wymagane zgodnie z niniejszym artykułem sporządzone były w ich językach narodowych.

W przypadku szpilek, cewek, pasemek, motków lub wszelkich innych niewielkich ilości nici do szycia, cerowania lub haftowania państwa członkowskie mogą skorzystać z możliwości przewidzianej w akapicie pierwszym tylko w przypadku etykietowania zbiorczego opakowań lub wystaw. Bez uszczerbku dla przypadków, o których mowa w pozycji 18 załącznika IV, pojedyncze artykuły mogą być etykietowane w jakimkolwiek języku Wspólnoty.

5. Państwa członkowskie nie mogą zakazać używania opisów lub szczegółowych danych innych niż te, o których mowa w art. 3, 4 i 5,

▼B

opisujących cechy charakterystyczne wyrobów, jeżeli takie opisy lub szczegółowe dane są zgodne z ich uczciwymi praktykami handlowymi.

Artykuł 9

1. Każdy wyrób włókienniczy składający się z dwóch lub większej liczby części składowych o różnej zawartości włókien posiada etykietę, w której podana jest zawartość włókien w każdej z części. Takie etykietowanie, z wyjątkiem głównych podszewek, nie jest obowiązkowe w przypadku części, które stanowią mniej niż 30 % całkowitej masy wyrobu.

2. Jeżeli dwa lub większa liczba wyrobów włókienniczych mają taką samą zawartość włókien i tworzą zwykle jedną całość, mogą być oznakowane jedną etykietą.

3. Bez uszczerbku dla art. 12:

a) skład włókien następujących artykułów gorseciarskich określany jest poprzez podanie składu całego wyrobu lub składu wymienionych poniżej części, łącznie bądź oddzielnie:

- (i) dla biustonoszy: materiału zewnętrznego i wewnętrznego miseczek i tylnej części;
- (ii) dla gorsetów: przednich, tylnych i bocznych wkładek usztywniających;
- (iii) dla półgorsetów: materiału zewnętrznego i wewnętrznego miseczek, przedniej i tylnej wkładki usztywniającej oraz wkładek bocznych.

Skład włókien w artykułach gorseciarskich innych niż te wymienione w akapicie pierwszym określany jest poprzez podanie składu całego wyrobu lub składu poszczególnych części tych artykułów, łącznie bądź oddzielnie; takie etykietowanie nie jest obowiązkowe dla części, które stanowią mniej niż 10 % całkowitej masy wyrobu.

Poszczególne części wymienionych artykułów gorseciarskich należy oddzielnie etykietować w taki sposób, aby konsument końcowy mógł z łatwością zrozumieć, do której części wyrobu odnoszą się objaśnienia umieszczone na etykiecie;

b) skład włókien w wyrobach włókienniczych drukowanych metodą wytrawienia podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony poprzez podanie oddzielnie składu materiału podstawowego i składu części po wytrawieniu. Części te muszą być wymienione z nazwy;

c) skład włókien w haftowanych wyrobach włókienniczych podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony przez podanie oddzielnie składu materiału podstawowego i składu nici haftu. Części te muszą być wymienione z nazwy; jeżeli części haftowane zajmują poniżej 10 % powierzchni wyrobu, wystarczy podać skład materiału podstawowego;

d) skład nici składających się z rdzenia i oplotu, zbudowanych z różnych włókien i oferowanych jako takie do sprzedaży konsumentowi, podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony przez podanie oddzielnie składu rdzenia i składu oplotu; części te muszą być wymienione z nazwy;

e) skład włókien w aksamitnych i pluszowych wyrobach włókienniczych, lub w wyrobach przypominających aksamit i plusz, podawany jest dla całego wyrobu i może zostać określony – w przypadku gdy wyroby te składają się z oddzielnego spodu i warstwy użytkowej o różnej zawartości włókien – oddzielnie dla tych dwóch części, które muszą zostać wymienione z nazwy;

f) skład wykładzin podłogowych i dywanów, których podłoże i warstwa użytkowa składają się z różnych włókien, może zostać

▼B

określony jedynie dla warstwy użytkowej, która musi zostać wymieniona z nazwy.

Artykuł 10

1. W drodze odstępstwa od art. 8 i 9:
  - a) w przypadku wyrobów włókienniczych wymienionych w załączniku III, i które występują w jednym ze stadiów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a), państwa członkowskie nie mogą wymagać żadnego etykietowania lub oznakowania z nazwą i objaśnieniem składu. Jednakże jeżeli wyroby te mają etykietę lub znak określający nazwę, skład lub znak towarowy bądź nazwę przedsiębiorstwa, zawierające, w formie samej nazwy lub w formie przymiotnikowej bądź też rdzenia nazwy, jedną z nazw wymienionych w załączniku I lub nazwę, którą można z taką nazwą pomylić, stosuje się przepisy art. 8 i 9;
  - b) jeżeli wyroby włókiennicze wymienione w załączniku IV są wyrobami tego samego typu i o takim samym składzie, mogą być razem oferowane do sprzedaży pod etykietą zbiorczą zawierającą szczególne dane dotyczące składu określone w niniejszej dyrektywie;
  - c) skład wyrobów włókienniczych, które sprzedaje się na metry, może zostać umieszczony jedynie na egzemplarzach lub zwojach oferowanych do sprzedaży.
2. Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wyroby, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), były oferowane do sprzedaży w taki sposób, aby konsument końcowy mógł w pełni poznać skład tych wyrobów.

Artykuł 11

Państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby wszelkie informacje dostarczone w związku z wprowadzeniem do obrotu wyrobów włókienniczych nie mogły zostać pomyłone z nazwami i szczegółowymi danymi określonymi w niniejszej dyrektywie.

Artykuł 12

Do celów stosowania art. 8 ust. 1 i innych przepisów niniejszej dyrektywy odnoszących się do etykietowania wyrobów włókienniczych, zawartość procentowa włókien, o której mowa w art. 4, 5 i 6, jest określana bez uwzględniania następujących elementów:

- a) dla wszystkich wyrobów włókienniczych: części niewłóknistych, krajkę, etykiet i emblematów, lamówek i ozdób niestanowiących integralnej części wyrobu, guzików i klamerek pokrytych materiałem włókienniczym, dodatków, dekoracji, nieelastycznych wstążek, elastycznych nici i taśm dołączonych w szczególnych i ograniczonych miejscach wyrobu oraz, pod pewnymi warunkami określonymi w art. 7, widocznych i usuwalnych włókien, które są czysto ozdobne oraz włókien antystatycznych;
- b) dla wykładzin podłogowych i dywanów: wszelkich części innych niż powierzchnia użytkowa;
- c) dla tkanin tapicerskich; osnów i wątków łączących i wypełniających niebędących częścią powierzchni użytkowej;
- d) dla zasłon i firan; osnów i wątków łączących i wypełniających niebędących częścią prawej strony materiału;
- e) dla innych wyrobów włókienniczych: podłoża, usztywnień i wzmocnień, międzypodszewek i tkanin usztywniających, nici do szycia i łączenia, o ile nie zastępują wątków lub osnowy materiału,

▼B

wypełnień niespełniających funkcji izolującej i, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1, podszewek.

Do celów niniejszej litery:

- (i) nie są uważane za podłoża do usunięcia materiały wewnętrzne wyrobów włókienniczych, które stanowią podłoże powierzchni użytkowej, w szczególności koców i tkanin dwuwarstwowych oraz wyrobów aksamitnych lub pluszowych, i podobne materiały;
  - (ii) „usztywnienia i wzmocnienia” oznaczają przędzę lub materiały dołączone w szczególnych i ograniczonych miejscach wyrobów włókienniczych w celu ich wzmocnienia lub nadania im sztywności lub ich pogrubienia;
- f) substancji tłuszczowych, spoin, wypełnień, klejów, środków impregnujących, wyrobów służących do barwienia i drukowania oraz innych wyrobów służących do przetwarzania materiałów włókienniczych. W przypadku braku przepisów wspólnotowych państwa członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby elementy te nie występowały w ilości, która może wprowadzić konsumenta w błąd.

Artykuł 13

1. Kontrole zgodności wyrobów włókienniczych z objaśnieniami składu przewidzianymi w niniejszej dyrektywie przeprowadza się z zastosowaniem metod analizy określonych w dyrektywach, o których mowa w ust. 2.

W tym celu zawartość procentowa włókien przewidziana w art. 4, 5 i 6 określana jest, po wyeliminowaniu elementów, o których mowa w art. 12, poprzez zastosowanie w stosunku do bezwodnej masy każdego włókna, właściwego uzgodnionego udziału, określonego w załączniku V.

2. Oddzielne dyrektywy określają metody pobierania próbek i analiz, które mają być stosowane w państwach członkowskich w celu określenia składu włókien wyrobów objętych zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 14

1. Państwa członkowskie nie mogą, ze względów związanych z nazewnictwem i objaśnieniami składu, zakazać lub utrudniać wprowadzania do obrotu materiałów włókienniczych, które są zgodne z przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Przepisy niniejszej dyrektywy nie stanowią przeszkody dla stosowania przepisów obowiązujących w każdym z państw członkowskich, dotyczących ochrony własności przemysłowej i handlowej, informacji na temat pochodzenia, oznaczeń pochodzenia i zapobiegania nieuczciwej konkurencji.

Artykuł 15

1. Komisja przyjmuje dodatki do załącznika I oraz dodatki i zmiany do załącznika V, które są niezbędne w celu przystosowania tych załączników do postępu technicznego.

2. Komisja określa nowe metody przeprowadzania analizy ilościowej dwuskładnikowych i trójskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych, inne niż te, o których mowa w dyrektywie 96/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. w sprawie niektórych metod analizy ilościowej dwuskładnikowych mieszanek włókien tekstylnych⁽¹⁾ i w dyrektywie Rady 73/44/EWG z dnia 26 lutego

⁽¹⁾ Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 1.

▼B

1973 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do analizy ilościowej mieszanek trójskładnikowych włókien tekstylnych ⁽¹⁾.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 i 2, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 16

1. Komisja jest wspierana przez Komitet ds. Dyrektyw dotyczących Nazw i Etykietowania WYROBÓW WŁÓKIENNICZYCH ustanowiony zgodnie z dyrektywą 96/73/WE.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 17

Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych zakresem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 18

Dyrektywa 96/74/WE, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku VI część A, traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich odnoszących się do terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku VI część B.

Odniesienia do uchylonej dyrektywy traktuje się jak odniesienia do niniejszej dyrektywy i odczytuje zgodnie z tabelą korelacji zawartą w załączniku VII.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 30.3.1973, s. 1.

ZAŁĄCZNIK I

TABELA WŁÓKIEN TEKSTYLNICH

(o których mowa w art. 3)

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
1	welna ⁽¹⁾	włókno z runa owczego lub jagnięcego (<i>Ovis aries</i>)
2	alpaga, lama, wielbłąd, kaszmir, moher, angora, wigonia, jak, guanako, cashgora, bóbr, wydra, po których następuje nazwa „welna” lub „sierść” ⁽¹⁾	sierść następujących zwierząt: alpaki, lamy, wielbłąda, kozy kaszmirowej, kozy angorskiej, królika angorskiego, wigonii, jaka, guanako, kozy cashgora (krzyżówka kozy kaszmirskiej z kozą angorską), bobra, wydry
3	sierść lub włosie z podaniem lub bez gatunku zwierzęcia (np. sierść bydłęca, sierść kozia, końskie włosie)	sierść różnych gatunków zwierząt, innych niż wymienione w pozycjach 1 i 2
4	jedwab	włókno pochodzące wyłącznie od jedwabników
5	bawełna	włókno pochodzące z nasion bawełny (<i>Gossypium</i>)
6	kapok	włókno pochodzące z wnętrza owocu kapoka (<i>Ceiba pentandra</i>)
7	len	włókno pochodzące z łyka lnu (<i>Linum usitatissimum</i>)
8	konopie	włókno pochodzące z łyka konopi (<i>Cannabis sativa</i>)
9	juta	włókna pochodzące z łyka <i>Corchorus olitorius</i> i <i>Corchorus capsularis</i> . Do celów niniejszej dyrektywy włókna łykowe pochodzące z następujących gatunków traktuje się jak jutę: <i>Hibiscus cannabinus</i> , <i>Hibiscus sabdariffa</i> , <i>Abutilon avicennae</i> , <i>Urena lobata</i> , <i>Urena sinuata</i>
10	abaka (manila)	włókna pochodzące z pochwy liściowej <i>Musa textilis</i>
11	alfa	włókno pochodzące z liścia <i>Stipa tenacissima</i>
12	włókno kokosowe (kokos)	włókno pochodzące z owocu <i>Cocos nucifera</i>
13	żarnowiec	włókno pochodzące z łyka <i>Cytisus scoparius</i> i/lub <i>Spartium junceum</i>
14	ramia	włókno pochodzące z łyka <i>Boehmeria nivea</i> i <i>Boehmeria tenacissima</i>
15	sizal	włókno pochodzące z liści <i>Agave sisalana</i>
16	sunni	włókno pochodzące z łyka <i>Crotalaria juncea</i>
17	heneken	włókno pochodzące z łyka <i>Agave fourcroydes</i>
18	maguey	włókno pochodzące z łyka <i>Agave cantala</i>
19	acetat	włókno octanu celulozy, w którym jest mniej niż 92 %, lecz co najmniej 74 % acetylowanych grup hydroksylowych
20	alginate	włókno uzyskane z soli metalicznych kwasu alginowego
21	włókno miedziowe (jedwab miedziowy)	regenerowane włókno celulozowe uzyskiwane z zastosowaniem roztworu amonakalno-miedziowego
22	modal	włókno celulozy regenerowanej otrzymane w procesie modyfikowania wiskozy, posiadające wysoką wytrzymałość na łamliwość oraz wysoki współczynnik wilgotności. Wytrzymałość na łamliwość (B_C) w stanie uwarunkowanym oraz wytrzymałość (B_M) wymagana do wydłużenia o 5 % w stanie wilgotnym wynoszą: B_C (CN) $\geq 1,3 \sqrt{T} + 2 T$ B_M (CN) $\geq 0,5 \sqrt{T}$ gdzie T oznacza średnią gęstość liniową w decytekście

▼ B

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
23	włókno białkowe	włókna uzyskane z naturalnych substancji białkowych zregenerowanych i stabilizowanych działaniem czynników chemicznych
24	triacetat	włókno acetylocelulozowe, w którym co najmniej 92 % grup hydroksylowych jest acetylowanych
25	wiskoza	zregenerowane włókna celulozowe uzyskane poprzez działanie wiskozy na włókno ciągłe i włókno odcinkowe
26	akryl	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie co najmniej 85 % (masy) deseni akrylonitrylowego
27	włókno chlorowe	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie więcej niż 50 % (masy) deseni chlorowanego monomeru winylu lub chlorowanego winylidenu
28	włókno fluorowe	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych uzyskanych z fluorowęglowych monomerów alifatycznych
29	modakryl	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie więcej niż 50 % oraz mniej niż 85 % (masy) deseni akrylonitrylowego
30	poliamid lub nylon	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych posiadających w łańcuchu powtarzające się ogniwa amidowe, z których co najmniej 85 % połączone jest z alifatycznymi lub cykloalifatycznymi jednostkami
31	aramid	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych, w których skład wchodzi grupy okresowe połączone ogniwami amidowymi lub imidowymi, z których co najmniej 85 % połączone jest bezpośrednio z dwoma pierścieniami aromatycznymi oraz z pewną liczbą ogniw imidowych, jeśli te ostatnie występują, nieprzekraczającą liczby ogniw amidowych
32	poliamid	włókno zbudowane z syntetycznych makrocząsteczek liniowych posiadających w łańcuchu powtarzające się jednostki imidowe
33	liocel ⁽²⁾	włókno celulozy regenerowanej otrzymane przez rozpuszczenie oraz proces przedzenia w organicznym rozpuszczalniku bez wytworzenia pochodnych
34	polilaktyd	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w łańcuchu co najmniej 85 % (masy) jednostek estru kwasu mlekowego otrzymanych z cukru naturalnego, których temperatura topnienia wynosi co najmniej 135 °C
35	poliester	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie co najmniej 85 % (masy) estru diolu i kwasu tereftalowego
36	polietylen	włókno zbudowane z nasyconych makrocząsteczek liniowych niezastąpionych węglowodorów alifatycznych
37	polipropylen	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych nasyconych węglowodorami alifatycznymi, w których jeden węgiel na dwa posiada łańcuch boczny z metylu, z dyspozycji izotaktycznej, i bez późniejszych zastąpień
38	polikarbamid	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie repetycję funkcjonalnej grupy mocznikowej (NH-CO-NH)
39	poliuretan	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych zawierających w osnowie repetycję funkcjonalnej grupy uretanowej

▼ **B**

Pozycje	Nazwa	Opis włókien
40	winylal	włókno zbudowane z makrocząsteczek liniowych, w których osnowa składa się z alkoholu poliwinylowego o różnym stopniu octanizacji
41	triwinylal	włókno zbudowane z terpolimeru akrylonitrylowego, chlorowanego monomeru winylowego i trzeciego monomeru winylowego, z których zawartość każdego nie przekracza 50 % całkowitej masy
42	elastodien	włókno elastomerowe składające się z poliizopropenu naturalnego lub syntetycznego bądź z jednego lub większej ilości polimeryzowanych dienów z większą liczbą monomerów winylowych lub też bez nich, które, rozciągnięte siłą ciągnięcia, aż do osiągnięcia trzykrotnej długości jego długości początkowej, szybko w istocie swojej powraca do tej długości, gdy przestaje być rozciągane
43	elastan	włókno elastomerowe składające się w co najmniej 85 % (masy) z poliuretanu metamerycznego, które, rozciągnięte siłą ciągnięcia, aż do osiągnięcia trzykrotnej długości jego długości początkowej, szybko w istocie swojej powraca do tej długości, gdy przestaje być rozciągane
44	włókno szklane	włókno zrobione ze szkła
45	nazwa zgodna z materiałem, z którego składają się włókna, np. metal (metaliczny, metalizowany), azbest, papier, po którym następuje lub nie wyraz „przędza” lub „włókno”	włókna uzyskane z różnorodnych lub nowych materiałów niewymienionych w innych miejscach niniejszego załącznika
46	elastomultiester	włókno powstałe w wyniku interakcji dwóch lub więcej odmiennych chemicznie makrocząsteczek liniowych w dwóch lub więcej odmiennych fazach (z których żadna nie przekracza 85 % masy), zawierające grupy estrowe jako główne grupy funkcyjne (co najmniej 85 %), które to włókno, po odpowiedniej obróbce, po rozciągnięciu do półtora raza w stosunku do swojej pierwotnej długości i po odjęciu naprężenia, natychmiast powraca do swojej długości początkowej
47	elastoolefina	włókno utworzone w co najmniej 95 % (masy) z częściowo usieciowanych makrocząsteczek zbudowanych z etylenu i co najmniej jednej innej olefiny. Włókno to rozciągnięte do półtora raza swej długości początkowej po odjęciu naprężenia samoistnie wraca natychmiast do swej długości początkowej
48	Melamina	włókno zbudowane w co najmniej 85 % (masy) z usieciowanych makrocząsteczek składających się z pochodnych melaminy

▼ **M1**▼ **B**

- (1) Nazwa „wełna” zamieszczona w pozycji 1 może być również stosowana w celu nazwania mieszanki włókien pochodzących z runa owczego lub jagnięcego i sierści zwierzęcej wymienionych w pozycji 2 w trzeciej kolumnie. Przepis ten stosuje się do wyrobów włókienniczych wymienionych w art. 4 i 5, jak również wyrobów, o których mowa w art. 6, o ile te ostatnie składają się częściowo z włókien wymienionych w pozycjach 1 i 2.
- (2) Uznaje się, że „rozpuszczalnik organiczny” oznacza w istocie mieszaninę organicznych substancji chemicznych i wody.

*ZALĄCZNIK II***Nazwy, o których mowa w art. 5 ust. 1**

— w języku bułgarskim:	„необработена вълна”,
— w języku hiszpańskim:	„lana virgen” lub „lana de esquilado”,
— w języku czeskim:	„střížní vlna”,
— w języku duńskim:	„ren, ny uld”,
— w języku niemieckim:	„Schurwolle”,
— w języku estońskim:	„uus vill”,
— w języku greckim:	„παρθένο μαλλί”,
— w języku angielskim:	„virgin wool” lub „fleece wool”,
— w języku francuskim:	„laine vierge” lub „laine de tonte”,
— w języku włoskim:	„lana vergine” lub „lana di tosa”,
— w języku łotewskim:	„pirmlietojuma vilna” lub „jaunvilna”,
— w języku litewskim:	„natūralioji vilna”,
— w języku węgierskim:	„élőgyapjú”,
— w języku maltańskim:	„suf verġni”,
— w języku niderlandzkim:	„scheerwol”,
— w języku polskim:	„żywa wełna”,
— w języku portugalskim:	„lã virgem”,
— w języku rumuńskim:	„lână virgină”,
— w języku słowackim:	„strižná vlna”,
— w języku słoweńskim:	„runska volna”,
— w języku fińskim:	„uusi villa”,
— w języku szwedzkim:	„ren ull”.

*ZAŁĄCZNIK III***Wyroby, które nie podlegają obowiązkowemu etykietowaniu lub znakowaniu**

(o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. a))

1. Opaski wzmacniające rękawy
2. Paski do zegarków z materiałów tekstylnych
3. Etykiety i emblematy
4. Uchwyty wyściełane materiałem włókienniczym i uchwyty z materiałów włókienniczych
5. Watowane pokrowce na dzbanki do kawy
6. Watowane pokrowce na dzbanki do herbaty
7. Rękawy ochronne
8. Mufki inne niż pluszowe
9. Sztuczne kwiaty
10. Poduszeczki na szpilki
11. Płótna malarskie
12. Wyroby włókiennicze służące jako wzmocnienia i usztywniacze
13. Filc
14. Używane konfekcjonowane wyroby włókiennicze, w przypadku gdy zostały one wyraźnie zgłoszone jako takie
15. Getry
16. Opakowania inne niż nowe i jako takie sprzedawane
17. Kapelusze z filcu
18. Miękkie pojemniki bez podłoża, wyroby siodlarskie, z materiałów tekstylnych
19. Tekstylne artykuły podróżne
20. Haftowane ręcznie gobeliny, wykończone lub do wykończenia oraz materiały służące do ich wyrobu, włącznie z przędzą do haftowania, sprzedawane bez kanwy i specjalnie przygotowane do wykorzystania w gobelinach
21. Zamki błyskawiczne
22. Guziki i sprzączki pokryte materiałem włókienniczym
23. Oprawy książkowe z materiałów tekstylnych
24. Zabawki
25. Tekstylne części butów, z wyjątkiem wkładek ocieplających
26. Serwetki składające się z większej liczby części składowych, których powierzchnia jest nie większa niż 500 cm²
27. Rękawice kuchenne i ściereczki
28. Nakrycia na jajko
29. Kosmetyczki
30. Woreczki na tytoń z materiałów włókienniczych
31. Etui na okulary, papierosy i cygara, zapalniczki i grzebienie z materiałów włókienniczych
32. Sportowe artykuły ochronne, z wyjątkiem rękawic
33. Saszetki na przybory toaletowe
34. Saszetki na przybory do czyszczenia butów
35. Artykuły pogrzebowe

▼ B

36. Wyroby jednorazowego użytku z wyjątkiem waty
Do celów niniejszej dyrektywy za artykuły jednorazowego użytku uważa się artykuły tekstylne przeznaczone do użycia jednorazowego lub w ograniczonym terminie, których normalne używanie wyklucza późniejsze ich użycie do tych samych lub podobnych celów.
37. Artykuły tekstylne podlegające przepisom Farmakopei europejskiej i objęte odniesieniem do tych przepisów, bandaże do wielokrotnego użytku medycznego i ortopedycznego oraz ogólnie tekstylne artykuły ortopedyczne
38. Artykuły tekstylne, włączając w to sznury, liny i sznurki, z zastrzeżeniem załącznika IV pozycja 12, zwykle przeznaczone:
  - a) do instrumentalnego użytku w produkcji i przetwarzaniu towarów;
  - b) do zainstalowania w maszynach, instalacjach (grzewczych, klimatyzacyjnych, oświetleniowych itp.), sprzęcie gospodarstwa domowego i innym, pojazdach i innych środkach transportu, lub do ich funkcjonowania, utrzymywania lub wyposażenia, z wyjątkiem plandek i akcesoriów z materiałów włókienniczych przeznaczonych dla pojazdów silnikowych, sprzedawanych oddzielnie
39. Artykuły tekstylne do ochrony i bezpieczeństwa, takie jak pasy bezpieczeństwa, spadochrony, kamizelki ratunkowe, rękawy ewakuacyjne, urządzenia przeciwpożarowe, kamizelki kuloodporne, specjalne ubrania ochronne (np. zapewniające ochronę przed ogniem, czynnikami chemicznymi lub innego rodzaju zagrożeniem bezpieczeństwa)
40. Konstrukcje nośne pneumatyczne (np. hale sportowe, stoiska wystawowe, obiekty magazynowe), pod warunkiem dostarczenia danych szczegółowych dotyczących parametrów i specyfikacji technicznych tych artykułów
41. Żagle
42. Ubiory dla zwierząt
43. Flagi i transparenty

*ZALĄCZNIK IV***Wyroby, dla których wymagane jest jedynie etykietowanie zbiorcze lub znakowanie**

(o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b))

1. Ścierki do podłogi
2. Ścierki do czyszczenia
3. Lamówki i ozdoby
4. Wyroby pasmanteryjne
5. Pasy
6. Szelki
7. Podwiązki i opaski elastyczne
8. Sznurowadła
9. Wstążki
10. Taśmy elastyczne
11. Nowe opakowania sprzedawane jako takie
12. Sznurek pakowy i szpagat rolniczy; liny, sznury i sznurki, inne niż te objęte zakresem pozycji 38 w załączniku III ⁽¹⁾
13. Serwety
14. Chustki do nosa
15. Siatki na włosy i koki
16. Krawaty i muchy dla dzieci
17. Śliniaczki; rękawice do mycia i flanelki do twarzy
18. Nici do szycia, cerowania i haftowania, oferowane do sprzedaży detalicznej w niewielkich ilościach, których masa netto nie przekracza 1 g
19. Taśmy do firanek, zasłon i żaluzji

⁽¹⁾ Dla wyrobów objętych zakresem tej pozycji oraz sprzedawanych jako pocięte na długość, etykieta zbiorcza jest tą, która jest umieszczona na zwoju. Liny i sznury objęte tą pozycją obejmują te używane w alpinizmie i sportach wodnych.

ZALĄCZNIK V

Uzgodnione udziały służące do obliczania masy włókien w wyrobach włókienniczych

(o których mowa w art. 13)

Pozycje włókien	Włókna	Zawartość procentowa
1-2	Wetna i sierść zwierzęca:	
	włókna czesane	18,25
	włókna zgrzeblone	17,00 ⁽¹⁾
3	Sierść:	
	włókna czesane	18,25
	włókna zgrzeblone	17,00 ⁽¹⁾
	Włosie:	
	włókna czesane	16,00
	włókna zgrzeblone	15,00
4	Jedwab	11,00
5	Bawełna:	
	włókna zwykłe	8,50
	włókna merceryzowane	10,50
6	Kapok	10,90
7	Len	12,00
8	Konopie	12,00
9	Juta	17,00
10	Abaka	14,00
11	Alfa	14,00
12	Kokos	13,00
13	Żarnowiec	14,00
14	Ramia (włókno bielone)	8,50
15	Sizal	14,00
16	Sunn	12,00
17	Heneken	14,00
18	Maguey	14,00
19	Acetat	9,00
20	Alginat	20,00
21	Włókno miedziowe	13,00
22	Modal	13,00
23	Włókno białkowe	17,00
24	Triacetat	7,00
25	Wiskoza	13,00
26	Akryl	2,00

▼ B

Pozycje włókien	Włókna	Zawartość procentowa
27	Włókno chlorowe	2,00
28	Włókno fluorowe	0,00
29	Modakryl	2,00
30	Poliamid lub nylon	
	włókno odcinkowe	6,25
	włókno ciągłe	5,75
31	Aramid	8,00
32	Poliamid	3,50
33	Liocel	13,00
34	Polilaktyd	1,50
35	Poliester	
	włókno odcinkowe	1,50
	włókno ciągłe	1,50
36	Polietylen	1,50
37	Polipropylen	2,00
38	Polikarbamid	2,00
39	Poliuretan	
	włókno odcinkowe	3,50
	włókno ciągłe	3,00
40	Winyłal	5,00
41	Triwinyłal	3,00
42	Elastodien	1,00
43	Elastan	1,50
44	Włókno szklane	
	o średnim przekroju ponad 5 µm	2,00
	o średnim przekroju równym lub mniejszym od 5 µm	3,00
45	Włókno metaliczne	2,00
	Włókno metalizowane	2,00
	Azbest	2,00
	Przędza papierowa	13,75
46	Elastomultiester	1,50
47	Elastoolefina	1,50
▼ M1		
48	Melamina	7,00

▼ B

(¹) Uzgodniony udział 17 % stosuje się również, jeżeli nie można upewnić się, czy wyrób włókienniczy zawierający wełnę i/lub włosie jest wyrobem czesanym czy zgrzeblonym.

ZAŁĄCZNIK VI

CZEŚĆ A

Uchylona dyrektywa i jej kolejne zmiany

(o których mowa w art. 18)

Dyrektywa 96/74/WE Parlamentu Europejskiego i Rady
(Dz.U. L 32 z 3.2.1997, s. 38)

Dyrektywa Komisji 97/37/WE
(Dz.U. L 169 z 27.6.1997, s. 74)

Punkt 1.F.2 załącznika II do Aktu przystąpienia z 2003
r.
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 66)

Dyrektywa Komisji 2004/34/WE
(Dz.U. L 89 z 26.3.2004, s. 35)

Dyrektywa Komisji 2006/3/WE
(Dz.U. L 5 z 10.1.2006, s. 14)

Dyrektywa Rady 2006/96/WE
(Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 81)

Załącznik, jedynie punkt D 2

Dyrektywa Komisji 2007/3/WE
(Dz.U. L 28 z 3.2.2007, s. 12)

CZEŚĆ B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego

(o których mowa w art. 18)

Dyrektywa	Termin transpozycji
96/74/WE	—
97/37/WE	1 czerwca 1998 r.
2004/34/WE	1 marca 2005 r.
2006/3/WE	9 stycznia 2007 r.
2006/96/WE	1 stycznia 2007 r.
2007/3/WE	2 lutego 2008 r.

ZALĄCZNIK VII

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 2 ust.1	Artykuł 2 ust. 1 lit. a)
Artykuł 2 ust. 2 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 1) lit. b) zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 2 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 1) lit. b) ppkt (i)
Artykuł 2 ust. 2 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 1 lit. b) ppkt (ii)
Artykuł 2 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 2 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 2 ust. 2 lit. a)
Artykuł 2 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 2 ust. 2 lit. b)
Artykuł 2 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 2 ust. 2 lit. c)
Artykuł 3	Artykuł 3
Artykuł 4	Artykuł 4
Artykuł 5 ust. 1 zdania inne niż tiret	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1 tiret	Załącznik II
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające	Artykuł 6 ust. 1 zdanie wprowadzające
Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze	Artykuł 6 ust. 1 lit. a)
Artykuł 6 ust. 1 tiret drugie	Artykuł 6 ust. 1 lit. b)
Artykuł 6 ust. 1 tiret trzecie	Artykuł 6 ust. 1 lit. c)
Artykuł 6 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 6 ust. 3	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 6 ust. 4	Artykuł 6 ust. 5
Artykuł 6 ust. 5	Artykuł 6 ust. 4
Artykuł 7	Artykuł 7
Artykuł 8 ust. 1	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 8 ust. 2
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	Artykuł 8 ust. 3
Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	Artykuł 8 ust. 4
Artykuł 8 ust. 2 lit. d)	Artykuł 8 ust. 5
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 9 ust. 2
Artykuł 9 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 3 zdanie wprowadzające
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy zdanie wprowadzające
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (i)

▼B

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (ii)
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit pierwszy ppkt (iii)
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit drugi	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit drugi
Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit trzeci	Artykuł 9 ust. 3 lit. a) akapit trzeci
Artykuł 9 ust. 3 lit. b)–f)	Artykuł 9 ust. 3 lit. b)–f)
Artykuł 10	Artykuł 10
Artykuł 11	Artykuł 11
Artykuł 12 zdanie wprowadzające	Artykuł 12 zdanie wprowadzające
Artykuł 12 pkt 1	Artykuł 12 lit. a)
Artykuł 12 pkt 2 lit. a)	Artykuł 12 lit. b)
Artykuł 12 pkt 2 lit. b) akapit pierwszy	Artykuł 12 lit. c)
Artykuł 12 pkt 2 lit. b) akapit drugi	Artykuł 12 lit. d)
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit pierwszy	Artykuł 12 lit. e) akapit pierwszy
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi zdanie wprowadzające	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi zdanie wprowadzające
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi tiret pierwsze	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi ppkt (i)
Artykuł 12 pkt 2 lit. c) akapit drugi tiret drugie	Artykuł 12 lit. e) akapit drugi ppkt (ii)
Artykuł 12 pkt 3	Artykuł 12 lit. f)
Artykuł 13	Artykuł 13
Artykuł 14	Artykuł 14
Artykuł 15 zdanie wprowadzające	Artykuł 1 ust. 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 15 pkt 1	Artykuł 1 ust. 2 lit. a)
Artykuł 15 pkt 2	Artykuł 1 ust. 2 lit. b)
Artykuł 15 pkt 3	Artykuł 1 ust. 2 lit. c)
Artykuł 15 pkt 4	Artykuł 1 ust. 2 lit. d)
Artykuł 16	Artykuły 15 i 16
Artykuł 17	Artykuł 17
Artykuł 18	—
—	Artykuł 18
Artykuł 19 ust. 1	Artykuł 20
Artykuł 19 ust. 2	Artykuł 19
Załącznik I poz. 1–33	Załącznik I poz. 1–33
Załącznik I poz. 33a	Załącznik I poz. 34
Załącznik I poz. 34	Załącznik I poz. 35
Załącznik I poz. 35	Załącznik I poz. 36
Załącznik I poz. 36	Załącznik I poz. 37

▼B

Dyrektywa 96/74/WE	Niniejsza dyrektywa
Załącznik I poz. 37	Załącznik I poz. 38
Załącznik I poz. 38	Załącznik I poz. 39
Załącznik I poz. 39	Załącznik I poz. 40
Załącznik I poz. 40	Załącznik I poz. 41
Załącznik I poz. 41	Załącznik I poz. 42
Załącznik I poz. 42	Załącznik I poz. 43
Załącznik I poz. 43	Załącznik I poz. 44
Załącznik I poz. 44	Załącznik I poz. 45
Załącznik I poz. 45	Załącznik I poz. 46
Załącznik I poz. 46	Załącznik I poz. 47
Załącznik II poz. 1–33	Załącznik V poz. 1–33
Załącznik II poz. 33a	Załącznik V poz. 34
Załącznik II poz. 34	Załącznik V poz. 35
Załącznik II poz. 35	Załącznik V poz. 36
Załącznik II poz. 36	Załącznik V poz. 37
Załącznik II poz. 37	Załącznik V poz. 38
Załącznik II poz. 38	Załącznik V poz. 39
Załącznik II poz. 39	Załącznik V poz. 40
Załącznik II poz. 40	Załącznik V poz. 41
Załącznik II poz. 41	Załącznik V poz. 42
Załącznik II poz. 42	Załącznik V poz. 43
Załącznik II poz. 43	Załącznik V poz. 44
Załącznik II poz. 44	Załącznik V poz. 45
Załącznik II poz. 45	Załącznik V poz. 46
Załącznik II poz. 46	Załącznik V poz. 47
Załącznik III	Załącznik III
Załącznik IV	Załącznik IV
Załącznik V	—
Załącznik VI	—
—	Załącznik VI
—	Załącznik VII